

Referat af ODM-Tovholdermøde på Varde Museum d. 27. september 2005

Til stede Bi Skaarup, Per Ethelberg, Hans Skov, Ole Lass og Lene B. Frandsen.

1. Tovholdergruppens rolle, opgaver og arbejdsform.

Alle tovholdere var enige om, at det daglige arbejdspress er for stort til ret meget frivilligt arbejde og der er simpelthen ikke tid selv at skabe nye arbejdsopgaver – selvom der er emner nok at tage fat på.

Der var enighed om, at vi fortsat er til rådighed for ODA. De må gerne give os opgaver og trække på vores netværk, hvis de ønsker rådgivning i et eller andet arkæologisk spørgsmål. Det samme gælder vores kollegaer rundt omkring på museerne. Men vore faste møder stopper og der indkaldes kun efter behov. Med hensyn til fællesmødet der ifølge vores vedtægter skal afholdes årligt, synes der ikke pt. at være stof nok og vi aflyser med mindre, der er nogle der kommer med et vigtigt punkt som skal diskuteres. Folk er selvfølgelig også velkommen til at stille op, hvis de ønsker at blive tovholder. Der er 3 medlemmer på valg i år: Lene B. Frandsen, Bi Skaarup og Per Ethelberg.

OBS !! Ønsker du at stille op som tovholder eller har du et vigtigt punkt til et evt. fællesmødet kontakt os ved Fuglsø eller inden 1. december.

2. De arkæologiske museers økonomi – herunder er 25 % overhead tilstrækkeligt.

Det blev diskuteret, hvad de 25 % egentlig skal dække og hvorledes de enkelte museer forvalter dette. Fra Moesgård mente man, at de 25 % klart er for lidt og sammenlignet med private entreprenørernes overhead, kunne vi godt forlange noget mere. På den anden side blev det fremhævet, at vi er statstøttede og ikke helt kan sammenligne os med private firmaer. Vi er jo heller ikke i en konkurrence situation. Det kan nok ikke pålægges bygherre at skulle dække museernes basisdrift eller f.eks. kursus og uddannelse af arkæologer. Problemet for mange arkæologiske museer er tilsyneladende også, at de penge som tjenes på arkæologien ikke altid anvendes på arkæologien, men bruges til at dække andre ”huller”, men her er man på vej ind i et område, som handler om ledelsen af museerne og nok ligger uden for tovholdergruppens arbejdsområde.

3. KUAS økonomi – sagsbehandling – dyrkningstruede pladser.

Punktet blev strøget på grund af tidsmangel.

4. Eventuelt – diskussion

Diskussion af referatet fra mødet d. 27. januar og advokatens svar, som på sin egen snørklede måde redegør for, at det er Kulturarvsstyrelsen som skal finansiere udgravningerne af fortidsminder, hvis de dukker op i forbindelse med anlægsarbejde, hvor museet på forhånd har afgivet en udtalelse om, at der ikke er fortidsminder på arealet eller hvor museet har meddelt, at der ikke er gjort fund i forbindelse med forundersøgelsen, men hvor det ikke helt kan udelukkes, at der vil kunne dukke noget op.

Tilsyn/overvågning i forbindelse med muldafrømningen i forbindelse med anlægsarbejder er efterhånden ved at være en almindelig praktiseret forundersøgelsesmetode. Typisk kan bygherre dække en arkæolog time til time mens maskinen kører.

Hvordan er vores muligheder for at påvirke en kommende lovrevision? Der var enighed om, at der er flere ting i museumsloven, som ikke virker efter hensigten og der er konkrete eksempler på, at åbenlyse ulovligheder og overtrædelser fra bygherres side ikke forfølges af Kulturarvsstyrelsen - selvom de anmeldes.

Der er flere forhold, som burde forbedres i forbindelse med lovrevisionen: Det skal kunne kræves af en bygherre, hvis han fravælger en forundersøgelse, at han melder starttidspunktet for anlægsarbejdet, således museet har mulighed for at kontrollere muldafrømningen. Det er den eneste mulighed vi har for at forhindre at fortidsminder bliver gravet bort – bevist eller ubevist. Problemet er også sanktionen mod bygherren – har vi reelt nogle. KUAS er meget tilbageholdne – og hvordan beviser vi oldtidssporene blev gravet bort i ond tro?

I skovrejsningssager lever staten ikke op til forpligtigelsen om at finansiere fagligt forsvarlige forundersøgelser. Samtidig bevilges der fortsat for lidt til udgravning af dyrkningstruede pladser. Det blev besluttet at sammenfatte nogle af problemstillingerne i et brev som ODM skal sende til KUAS.

Referent: Lene B. Frandsen